domū ꝓximi tui: non ſeruū. non ancillā. Glo. dicit. An
cillā ꝯtingit ꝯcupiſci dupliciť. Uno mō ad cōcubitū: ꝛ
ſic ꝑtinet ad nonū ꝑceptū. Alio mō ad dñium et ſic ꝑti
net ad decimū. In his enim vltimis ꝑceptis mala intē
tio ꝓhibeť. Poſſet enī aliquis dicere: ꝙ iſta duo ꝑcepta
eſſent ſupflua. q2 nonū ꝯcordat cū illo nō mechaberis.
ꝛ decimū cū illo nō furtū facies. Ideo dicit ꝙ in ſexto ꝛ
in ſeptimo opa ſunt ꝓhibita. In iſtis aūt intentio ma/
la. ita ꝙ illa duo ꝑcepta manū ꝓhibent. iſta vō vltima
animū. Ecce audiſtis dilecti mei decē cordas pſalterij.
videlicet decē ꝑcepta vtriqꝫ ſexui impoſita. Que ꝗdẽ
corde tangende ſunt vt beſtie viciꝫ viciorꝫ occidanť. vt
dixi ſ. dñica. iij. in aduentu ſermōe. ij. H. E. Sꝫ timeo
ꝙ iam pauci noſtrū tangunt has cordas. x. preceptorꝫ
ea videlicet implendo. Nam legiť in vitaſpatrū. Qui/
dam ſancti patres quodā tpe erant ꝯgregati. ꝛ de vlti
mis generatōnibꝫ predixerunt. Inter quos vnus preci
puus noīe Quiris dixit. Nos adhuc precepta dei im/
pleamus. Audientes hoc alij interrogauerūt eū dicen/
tes. Quid facient qui poſt nos venturi ſunt? at ille rñ/
dens ait. Media ſorte complebūt ꝑcepta. ꝛ eternū req̄
rent deū. Dixerūt patres. Poſt hos qui veniūt quid fa
cturi ſunt. Reſpondens dixit. Homines generatiōis
illius mādatorꝫ dei opera nō habebunt et precepta dei
obliuiſcenť. Reabundabit iniq̄tas: ꝛ refrigeſcet chari/
tas multorꝫ. veniť aūt ſup eos magna tentatio. Et qui
inuenti fuerint in illa tentatione ꝓbati: et nobis ꝓatri/
buſqꝫ noſtris meliores exiſtent et feliciores atqꝫ probabi
liores

¶ De eadem feria quarta. Sermo.

Acceſſerunt ad Ihieſum

ſcribe ꝛ pha. di. Magiſter: volum⁹ a te ſignū
videre Mat. xij. Mar. iiij. ꝛ. Luc. vj. Ariſť.
in li. aīaliū dicit. Sūt ꝗdā leones ſilueſtres q̄ habēt ma
gnitudinē thauri. et hi ſunt illius nature cū vidēt ꝙ de
manu venatoris vel canū ſuorꝫ euadere non pnt ꝓijci/
unt ex ſe ſtercus ꝑ quatuor paſſus. dūqꝫ canes ſtercus
odorant circa odorē obtinenť: ſicqꝫ fugiunt ꝛ ab eis elō
ganť. Moraliter ꝑ venatorem intellige demonem: q2 ſi
cut venatores in ſiluis circūeunt ad capiendū feras. ſic
dyabolus in ſilua huius mūdi circūit querēs quē deuo
ret. ſicut ptꝫ. iij. q. j. c. nulli dubiū vbi diciť. Dyabol⁹ nō
ceſſat circūire querens queꝫ deuoret: ꝛ querere quos ex
fidelibꝫ pdat: et maxime illos quos ardentiores in ſerui
tio dei ſaluatoris eiuſqꝫ familiares inuenerit. Sed ꝑ ca/
nes intelliguntť adulatores. Sicut. n. canes aliq̄ hoī in
principio quaſi applaudāt: ſꝫ poſtea mordent. Sic etiā
adulatores primo applaudāt verbis blandis. q2 tales:
vt dicit Egidius roma. in de regi. pnci. oīa dicta vel fa/
cta referūt ad placentiā auditorꝫ ꝛ ad laudem ipſorꝫ ſed
tamen in hoc ꝑtendūt malū: iuxta illud Prouerb. xxx.
Qui blandis fictiſqꝫ ſermonibꝫ loq̄ť rhete expandit ꝓ/
ximo ſuo. Sed ꝑ leones intelliguntť hoīes. q2 ſic leones
ſunt mundi ꝛ mites ſi ſunt caſtrati: ſic ꝛ debēt hoīes eē
mundi ꝛ mites: q2 beati mites qm̄ ipſorꝫ eſt regnū celo/
rū. Math. v. et poſſidebūt terrā. Et iterū. Beati mun
do corde. q2 ipſi deū videbūt. Iſti igiť ad inſtar leonū ſil
ueſtriū ſi volūt effugere venatores demones ꝛ adulato
res eius canes: debēt ꝓijcere ex ſe ſtercus glorie ꝛ laudis
De qua dr̄. j. Mach. ij. A gloria viri peccatoris ne timu
eris: q2 gloria eius ſtercus et vermis eſt. et hanc ꝗdē de/
bent a ſe ꝓijcere ꝑ q̄tuor paſſus: vt docet Anſel. li. ſili.
ij. c. xlj. Primus eſt ꝙ habita dimittāt. Scđs ꝙ habita
nō querāt. Tercius ꝙ ablata reſtituāt. Quart⁹ ꝙ corde
teneant. Sic fecit xp̄s qm̄ ſcribe ꝛ phariſei eum adulato
rie mgr̄m vocauerūt. et ad gloriā laudis incitare volue/
rūt cuꝫ dixerūt. Mgr̄ volumus a te ſignū videre. Ecce
adulatio ꝙ magiſtrum eum vocauerunt. eius tñ̄ diſci/
puli eſſe renuūt. ſed chriſtū capere nō poterāt. q2 gloriā
reſpuit cum ſignū corā eis facere noluit. ſed dixit. Gene
ratio mala ꝛ adultera ſignū querit. et ſignū nō dabitur
ei ꝛc̄. In quibus verbis ſancti euāgelij ſummatim tria
genera hoīm reprehēdit. ſ. Curioſos inq̄ſitores. ibi. ma
giſter volumus. Duros peccatores. ibi. Viri niniuite.
Inſanos recidiuatores. ibi. Cū immūdus ſpūs. De ꝑ/
mo eſt ſciendū. Curioſitas eſt multiplex. Prima eſt ī ſci
entijs inq̄rendis. cū. n. aliq̄ nimis curioſi ocius mūda/
nas ſimul ꝛ diuinas ſciās ſcire volunt in errorē nōnun
q̄ cadunt. Similitudinē habes in culice quā ponit An
ſelm⁹ libro. iiij. c. ij. dicens. Culex q̄ lucipeta eſt lumē cā/
dele libenter videt. ſꝫ dū in lumine nimis irruit ſeipam
comburit. Similiter q̄ diligunt lumen diuine ꝛ huma/
ne ſcientie interdū nimis curioſe vel ꝑſumptuoſe ꝑſcru
tando ipſum quaſi in lumine impingunt alicui⁹ erroris
elationē intra ſe et quaſi ſeipos occidūt. Et hoc patꝫ ꝑ/
mo de Eua. que ſic curioſe bonū ꝛ malum ſcire cupiuit.
et quaſi deus fieri voluit cū dixit ſerpens. Eritis q̄ſi dij
ſcientes bonū et malū Gen̄. iij. Ideo ſeipam combuſſit
et in mortem corruit. Secūdo patet de quodā pho de q̄
refert Valerius in policrate. Cum quidā princeps ro/
manus ciuitatem ſyracuſanam obſediſſet. fuit ibi ꝗdaꝫ
phs Archimides noīe. quē cū princeps cognouiſſet ꝓ/
hibuit ꝙ nemo ipm̄ occidere deberet. Dū igiť ciuitateꝫ
intraſſent ꝑdictū phm̄: ex quo erat mathematicus: figu
ras in terra ex ſua curioſa ſciā facere inuenerunt. Quod
cū vidiſſet princeps ſuaſit ei vt figuras dimitteret. Ait
phs. Dimitte me figuras facere. q. d. Tēta tu facta tua
Et voluit in inquirendis ſcientijs eſſe curioſus. licꝫ vi/
deret ſup ſe vibratum gladiū. Cū igiť nollet deſiſtē: ꝓn/
ceps ipm̄ gladio interemit. Iō dicit Greg. nazan. Scie
deſideriū ꝛ inquiſitio queſtionū niſi timor dei ꝑceſſerit
effrenatos aīos efficit ꝑcipites. De hoc dicit Salomon
Eccs. j. Propoſui in aīo meo querere ꝛ inueſtigare ſapi
enter de omnibꝫ que ſunt ſub ſole. hanc occupationem
peſſimam dedit deus filijs hominū vt occupenť in ea.
vbi dicit glo. Studiū curioſorꝫ pōt dici occupatio ma/
la peior peſſima. Mala ꝓpter afflictionem taꝫ corporis q̄
aīe q̄ ibi eſt. et ꝑcipue eſt iſta afflictio vbi ꝑua vel nulla
vtilitas. ideo dicit Seneca. Quid te torques in illa q̄ō/
ne quā ſubtili⁹ eſt ꝯtexiſſe q̄ ſoluere. Eſt aūt peior ꝓpter
ꝯtemptores ſapie ꝛ faſtidioſos auditores. Quid enī ꝓ/
deſt curioſe ſciās inquirere cū pauci vel quaſi nulli di/
gnenť eam audire. q2 diciť Prouer. j. Sapientiā atqꝫ ſci
entiā ſtulti deſpiciūt. et dicit glo. Ideo ſapiā a ſtultis de
ſpiciť q2 ab eis nō cognoſciť: ſicut aurū et argentū a bru
tis cōculcať: q2 ab eis nō cognoſciť. ¶ Secūdo curioſi/
tas eſt in nouitatibꝫ inueniendis ſicut faciūt aliq̄ in no
uis veſtibꝫ. aliqui in geſtibꝫ vel verbis. De curioſitate
veſtiū et verborꝫ dicit Hiero. ad nepotianum in epl̄a.
Curioſitas maxime vitāda eſt clericis in veſtibꝫ ꝑcipue
et in verbis. De curioſitate geſtuū dicit Baſilius in re/
gula. Diſpliceat igiť viris ſanctis curioſitas in geſtu mol
licies in veſtitu. adulatio in affatu. Quare aūt hec curi/
oſitas nouitatuꝫ repꝛehendiť cā eſt. q2 eſt inſtrm̄ dyaboli
ad aīas occidendū. ſicut dicit Anſel. li. v. c. xxxiiij. et de/
clarat ſic. Sunt enī curioſi hoīes ſilēs ceruis ſilueſtribꝫ
de quibꝫ dicit Pli. in ſpe. na. ꝙ tante ſunt ſimplicitatis
vt omnē mirenť ꝛ ſtupeant nouitatē. vñ vrſo et bubu/
lo ad eos accedente ita in eū reſpiciūt vt hoīem prius ſe
iuxta ſe venientē ꝛ ſagittis eos impetentem nō aduer/
tunt. Ita curioſi homines mentes circa quaſlibet noui
tates inutiles occupant vt iaculis dyaboli ferianť ꝛ ne
cenť. ſicut teſtať Varro in ſententijs li. j. Hoc mō iam
increuit in hoc mūdo vt curioſa vanitas hominū ſub/
uerſio grandis atqꝫ ꝑditio ſit eorꝫ. Ideo dicit apl̄s ꝑma
ad Thimo. vj. Deuita ꝓphanas vocū nouitates. Ter/
cia curioſitas eſt in aſtris inſpiciendis. Sunt enī non/

nulli q̄ non ꝯtenti terreſtribꝫ volunt etiā curioſe ſupce-
leſtia ⁊ aſtra pſcrutari. Contra quos dicit beatꝰ Augꝰ.
Contra aſſignationē Arrij de fritꝫ. Quid curioſe futu-
roꝝ q̄ris ſciaꝫ euētuū ⁊ aſtroꝝ. te q̄res te inuenias ⁊ ſic
viā q̄ nobis ḡdis reſtat tute pagras. Et idē ī ſermone
ponit cāꝫ di. Multofacilꝰ inuenit būīt ſydeꝝ ꝯditoreꝫ
ꝙ ſupbi curioſitas ſydeꝝ ordinē. q̄re aūt curioſitas ē re-
ꝑhēſibilis rō eſt. q: eſt fouea ad aīas capiendas. ſicut ꝑ
ſilitudinē ꝓbat Areſto. li. viij. aīaliū. et Auicen. de leo-
pardo. qui ſentiens aliquid ſibi gratū. ita ardenter deſi-
derat ꝙ ꝑ nimio amore illꝰ ſaltat exceſſiue ad illud do-
nec habeat. Ideo venatores ſcientes eius ꝯditioneꝫ. ſu-
ſpendunt ad arborē aliq̄d vt ſtercus humanū ꝙ ſciunt
diligere ipm̄. ita ꝙ illud capere nō poſſit. et cū ſentit in-
cipit ſaltare adeo ꝙ efficit̄ feſſus vt ſe nō poſſit leuare ⁊
ſic capit̄ q̄ alꝰs minime capi potuiſſet. Sic ſunt aliq̄ adō
ardentes in inueſtigatione ſyderū q̄ ſupra ſe ſunt vt eti-
am quaſi exceſſiue ſaltant ad ipſa cognoſcenda. que tn̄
minime cognoſcere pn̄t. iuxta illud Eccs. viij. Eſt hō q̄
in diebꝫ et noctibꝫ ſomnū oculis nō capit ⁊ intellexi ꝙ
oīm operū dei nullā poſſit inuenire homo rōneꝫ eoꝝ q̄
fiunt ſub ſole ⁊ quantoplus laborauerit tantominꝰ in-
ueniet. Sed tn̄ tales curioſi hoc nō aduertūt. ſꝫ inueni-
re ea volunt. multotiens in foueā erroꝛis dilabunt̄ ⁊ a
dyabolo capiunt̄. In ſignū iſtius refert Laercꝰ de pho
q̄ dicebat̄ Thales q̄ fuit mathematicꝰ. et pmo inuenit
quantitatē ſolis ⁊ lune. hic tācurioſus extitit: vt ſingu-
la aſtra vellet indagare. ob hoc quādā vetulā cōduxit q̄
noctis tpe eū ꝑ campi planicies duceret ne ī foueas ca-
deret. Qui cū ab ipſa duceret̄ ſꝑ interim aſtra ꝯtempla-
bat̄. volēs aūt ipſa velut prudens mulier eius curioſita-
tem caſtigare in quandam foueam miſit eum cadere et
ait. Ecce miſer q̄d vis ſcrutari celeſtia q̄ nōdū ſcrutatꝰ
es terrena. priꝰ eīn terrena pſcrutari debuiſſet ne in hāc
foueā deueniſſet. Ideo dicit Sapiēs Ecci. iij. Altōra te
ne queſieris. fortiora te ne ſcrutatus fueris. Que p̄cepit
tibi deꝰ cogita ſemꝑ. et in pluribꝫ eiꝰ opibꝫ ne fueris cu-
rioſus. Quarta curioſitas eſt in ſignis expetēdis. ⁊ hāc
curioſitatē habuerūt ſcribe ⁊ phariſei. q̄ ſignū a deo pe-
tebāt di. Magiſter volumus a te ſignū videre. Sꝫ xp̄s
E eos nō exaudiuit q: neceſſariū nō fuit. In pmitiua eīn
eccleſia ſigna fuerūt neceſſaria triplici de cā. Prima q̄a
tūc eccleſia erat ad fidē introducēda. ſꝫ poſtq̄ eſt intro-
ducta iam nō exiſtunt necc̄ria miracula ſicut zeta in filo
ponit̄ vt ipm̄ introducat̄. ſꝫ poſtq̄ introductū fuerit ze-
ta necc̄ria nō erit. Scdō q: ecclīa tūc erat in fide roborā-
da. mō iam roborata eſt. miracula igit̄ neceſſaria nō ſūt
Et ponit Greg. exemplū de plāta cui tādiu aquā infun-
dimus quouſq̄ in terra ꝯualuiſſe videmus. ⁊ poſtq̄ ra-
dices firmauerit inundatio aque necc̄ria nō erit. Tercio
q: eccīa mō in meritis eſt cumulanda. ſed vt dicit Gre.
in omelꝫ. Fides nō habet meritum vbi humana ratō ꝑ-
bet expimentū. Ideo dixit dn̄s. Generatio mala adul-
tera. ꝓue vnertigk. ſignū querit ⁊ ſignuꝫ non dabit̄ ei.
Secūdo dn̄s hic reprehendit duros pctōꝛes. Ubi no-
ta. Multū duri pctōꝛes exiſtunt q̄ nec ſanguine chꝛiſti
aut paſſione eius frangi ⁊ induci ad penitentiam pn̄t.
Refert eīn Solinus in li. de mirabilibꝫ mundi de ada-
mante q̄ adeo durus exiſtit ꝙ nulli manerei cedit nec
ferro nec vllo igne incaleſcit. frangit̄ tn̄ ſanguine hirci-
no calido. Quid eſt adamas ſolidus niſi peccatoꝛ indu-
ratus. de quo ꝓphetauit Job. xlj. Coꝛ eius indurabit̄ ſi-
cut lapis. ſed q̄s eſt hic hircus niſi chriſtus q: figuratꝰ ē
ꝑ hircū emiſſarium q̄ mittebat̄ in deſertū quo ad deita-
tē cū alter immolabat̄ q̄ ſignificac humanitatem. Ideo
dicit Ambꝛo. in expoſitione pſalterij quē allegat mḡr li-
bꝛo. iij. di. xxj. Hic eſt hircus appopempeus. i. emiſſa-
rius q̄ altero hirco immolato ī ſolitudineꝫ mittebat̄. vt
legit̄ Leuit. xvj. Et ſubdit. Duo hirci. i. humanitas et
deitas xp̄i intelligit̄. Hūanitate igit̄ immolata. diuini-
tas in ſolitudinē abijt. i. ī celū. ꝑ quod intellige occulta-
tum. q: occultauit potētiā ſuā vt auxiliū nō exhiberet.
ſicut. n. adamas nō frangit̄ ferro vel igne. ſic quidā pec-
catores ſunt adeo indurati ꝙ nec frangunt̄ nec molliū-
tur ad penitentiā ferro aduerſitatis. nec igne charitatꝫ
ſed vtinaꝫ mollirent̄ ſanguine xp̄i paſſionis. Sed ſunt
nōnulli q̄ cū phariſeis ⁊ ſcribis nullo modo ꝯuerti pn̄t:
audita xp̄i paſſione. Cū eīn diceret eis xp̄s. Sicut fuit
Jonas in ventre ceti tribꝫ diebꝫ ⁊ tribꝫ noctibꝫ. ita erit
filius hoīs in coꝛde terre vbi inſinuauit ſuā paſſionem
ſepulturā et reſurrectionē. Ipi tn̄ ꝯuerti nolebant. idō
duriores ſunt petris que in paſſione chriſti ſciſſe ſunt:
Math. xxvij. Scdō iſti ſunt duri pctōꝛes ⁊ hic a do- F
mino rep̄hendūtur q̄ ꝑ p̄dicatores ſacre ſcripture non
cōuertunt̄. Ubi nota ad hoc vt pctōꝛ durꝰ ꝯuertat̄ q̄-
tuoꝛ req̄rūt̄ ſic figuratū eſt Zacha. j. vbi dic̄ Zacharias
Oſtendit mihi dn̄s q̄tuoꝛ fabꝛos vt deijciant coꝛnua q̄
ſt dura ⁊ intelligūt̄ ꝑ coꝛnua pctā indurata. ꝑ q̄tuoꝛ fa-
bꝛos q̄ debēt illa coꝛnua deijcere ſignificat̄ p̄dicatores:
vt dic̄ Nic. de lyra in glo. moꝛa. Ad q̄s q̄dā p̄dicatores
vt dic̄ idē quatuoꝛ opoꝛtet ꝯcurrere q̄ in coꝛpali fabrica-
tiōe ꝯcurrūt. ſcꝫ artifex materia dura. malleus ⁊ ignis.
Artifex eſt p̄dicatoꝛ. materia dura pctōꝛ. Malleus ver-
bum diuinum. quod eſt mallēꝰ cōterens petras duras
Hiere. xxxj. Ignis aūt eſt ſpūſſanctus. q̄ mollificat coꝛ-
da dura. Iſtis igit̄ quatuoꝛ in p̄dicationibꝫ ꝯcurrētibꝫ
deijciunt̄ coꝛnua pctōꝝ. Sicut factū eſt de niniuitis q̄
ad p̄dicationē Jone ꝯuerſi ſunt. ſicut hꝫ Jone. iij. Ubi
legit̄ ꝙ Jonas ait. Adhuc. xl. dies ⁊ niniue ſubuertetur
Glo. ſi non aget pniam. hec fuit ꝓphetia cōminationis
que aliq̄n mutat̄ vt ſeq̄tur. Crediderūt viri niniuite. et
predicauerūt ieiuniū. ⁊ veſtiti ſunt ſaccis a maioꝛe vſq̄
ad minorē. et ꝑuenit v̄bū ad regē niniue. ⁊ rex ſurrexit
de ſolio ⁊ abiecit veſtimentū ſuū. indutus eſt ſacco ⁊ ſe-
dit in cinere dicens. Hoīes et iumenta nunc inſtent et
clament ad dn̄m. et conuertatur vir a via ſua mala. q̄s
ſcit ſi conuertat̄ ⁊ ignoſcat deus opera eoꝛum. Et miſer-
tus eſt dominus ſuꝑ malicia eoꝝ. Sed heu iam inueni-
untur multi duri qui foꝛte adhuc in multis pꝛedicatio-
nibꝫ conuerti nō poterunt. Sed dicit hic dominus ꝙ
viri niniuite ſurgent in iudicio cum generatione iſta. ⁊
ꝯdemnabunt eam quia penitentiam egerunt in predi-
catione Jone. Ipſi autem nolunt ꝯuerti in pꝛedicatio-
nibꝫ chriſti q̄ tamen plus eſt q̄ Jonas. Tercij ſūt mul-
tū duri q̄ ꝑ bona exempla ꝯuerti nō pn̄t. Multi. n. ſūt
qui ſecuti ſunt exempla peccantiū. ſꝫ nolūt ſequi iam ex-
empla penitētiū. Contra quos dicit Iſido. lib. ſen. Si
prauoꝝ ſepe ſecuti ſumus exempla cur non imitamur
ſanctoꝝ digna ⁊ deo placita facta. Et apti fuimus imi-
tari iniquos ad malum. cur pigri ſumus imitari iuſtos
ad bonū. Et be. Amb. dicit ad theodoſium impatoꝛeꝫ.
cū allegauerat ꝙ et petrus peccaſſet. ſi eīn ſecutus es er-
rantē. ſequere ⁊ penitentem. Quare ꝙ debemus ſeq̄ exē-
pla penitentiū. Dicit Anſel. li. ij. c. xlix. Exempla ſancto-
rū q̄ a gr̄a ceciderūt ⁊ poſtea reſurrexerūt ſunt alijs val-
de ꝓficua. et ꝓbat hoc ꝑ ſilitudinē di. In mōtibꝫ indie
ſunt quidā capꝛioli q̄ ab herbis aromaticis paſcūt̄. In
quoꝝ vnguibꝫ ſunt quedā ꝯcauitates in quibꝫ colligū-
tur humores ad apoſtemata que pꝛimo ad maturitatē
⁊ motū ⁊ ꝯfricationē rumpunt̄. ⁊ a coꝛpe cū piloſis fol-
liculis abſtrahunt̄. ⁊ ſuba inter pelliculas cōtinet̄ ſum-
me bona ⁊ odoꝛifera aromatica maxie p̄cioſa plurimuꝫ
vtilis in medicinis ⁊ vnctuoſa vt dic̄ dyaſco. ⁊ Platea-
rius. Et illud muſcū vulgariter dicit̄. et tūc exponit hoc
naturale dicēs. ꝙ capꝛioli ſunt ſenſus hoīs humiles et
ſolliciti qui quaſi aromaticis paſcūt̄. q: frequenter mul-
tis donis ⁊ diuinis gratijs replet̄. ſicut pꝫ de ſancto pe-
tro qui grām miraculorū expellēdi demones cum alijs
apoſtolis habuit ⁊ ſanandi infirmos Math. x. Cōuo-
catis diſcipulis ſuis dedit illis ptātem ſpirituum im-

mundoꝝ vt eijcerent illos. et curarent omnem languorem ⁊ omnem infirmitatem. ꝗ tamen cū illis peccauit. et hoc figurat̃ ꝑ illud ꝙ in vnguibꝫ .i. ſenſibꝫ ſiue affectibus remanent quedā ꝯcauitates .i. defectus quidā ⁊ ꝓnitates ad malū. q̃ꝛ ſenſus ⁊ cogitatio hoīs ꝓni ſunt ad malū ab adoleſcētia ſua Gen̄. viij. et ponit̃. xij. q. j. c. omnis etas ab adoleſcentia ſua prona eſt in maluꝫ. Et. xx. q. iij. c. procliuis. vbi dicit̃. Procliuis curſus hoīs eſt ad voluptatē ⁊ natura vicioꝝ eſt imitatrix. Idcirco q̄daꝫ humores interdū ex incautela vel negligentia multiplicant̃ affectionū intantū ꝙ generat̃ ex eis apoſtema alicuius peccati grauis. ſicut factū fuit de peccato negationis Petri qd̄ graue fuit. q̃ꝛ dicit Aug. xj. q. iij. c. nō ſolū Quanta eſt vita confiteri xp̄m tanta mors eſt negare ip̄m. Sed ſicut illa apoſtemata in capriolis rumpuntur ꝓpter motū ⁊ diſcurſum. Sic ꝓpter motū cōpunctiōis ⁊ diſcurſus nimie ꝯſiderationis frangit̃ talis pctī affectus. ⁊ in piloſis folliculis .i. affectiuis ⁊ aſpis exercitijs trahit̃ a corde. ſicut iterū patet de Petro q̄ ꝑ aſperā penitentiā fletus lachrymarū. attraxerat de corde ad peccatū negationū trinarū. Illud .n. exemplū Petri et aliorū penitentiū eſt alijs pctōribꝫ quaſi muſcū odoriferum ⁊ medicinale ad peccata ſua diluenda. Qui aūt ꝑ bona exempla alioꝝ ꝯuerti nolunt: ꝑ reginā auſtri ꝯdemnabunt̃. Quā exēplū boni regis Salomonis traxit de longinquis partibꝫ. De hoc ħ dicit dn̄s. Regina auſtri ſurget in iudicio cū generatione iſta. ſ. q̄ ꝑ bona exēpla conuerti noluit. ⁊ ꝯdemnabit eā. q̃ꝛ venit a finibꝫ terre audire ſapiam Salomonis. Et ecce plus q̄ Salomō hic: q̃ꝛ xp̄s in ſuis exemplis in q̄bꝫ nobis p̄ceſſit multo plꝰ ē q̄ Salomon. ⁊ etiā exempla ſuoꝝ ſanctoꝝ multo maiora ſunt q̄ ſalomonis. Si illa ſequi nolumus merito ꝯdemnabimur. De tercio membro patebit infra dn̄ica. ij. ſermone ſcd̄o.

¶ Feria ſexta. Sermo.

Anima que peccauerit

ipſa moriet̃ Ezech. xviij. Amb. in exa. Apes habent regem manſuetū piū. qui q̄uis aculeos habeat. nō tn̄ vtit̃ eis ad vindicādū. Idcirco apes q̄ nō obtēperant regi aut eū offendūt ꝓpria ꝯdemnatione ſe ſtimulant vt aculei ſui vulnere moriant̃. Moraliter ꝑ apes intellige aīas peccatrices. q̃ꝛ ſic̄ d̄ apibꝫ refert Ariſto. li. viij. q̄n pungunt cito poſt moriunt̃. Sic etiaꝫ anime peccatrices pungunt deū pctīs. Iuxta illud Zacha. xij. ⁊ Ioh. xix. Videbūt in quē tranſfixerūt. Idō ad inſtar apū moriūt̃. Sꝫ ꝑ regē apū intellige xp̄m dn̄m q̄ māſuetꝰ eſt ⁊ pius. Et q̄uis vindicte habeat aculeos. ñ tn̄ vtit̃ irā eis. ꝗ diſſimulat pctā hoīm ꝓpter pn̄iam Sapiētie. xj. ꝓpter qd̄ dic̄ Amb. de benignitate dei. Nō ſufficio mirari eo ꝙ pōt tātū pcere hoī peccatori. Idcirco q̃ꝛ aīa peccatrix inobediēs fuit tāpio regi ac māſueto ꝑ culpā ip̄m offendendo dꝫ aculeū pn̄ie in ſeip̄am affigere ⁊ ſeip̄am punire. q̃ꝛ dicit Aug. in ſermonibꝫ coībꝫ ſer. xliij. Impunitū nō pōt eſſe pctm̄. nō decet. nō oportet. nō ē iuſtū: q̃ꝛ nō pōt eſſe impūitū. puniat̃ a te ne puniatur ab illo. ⁊ ſalubriter puniat aīa peccatrix ſeip̄am aculeo pn̄ie vt ſic moriat̃ penitens ne moriat̃ morte ſcd̄a. ſ. gehenne de q̄ dicūt v̄ba ꝑlibata. Aīa q̄ peccauerit ipſa moriet̃ et̃naliť niſi penituerit. In q̄ quidē ep̄la duo ponit. Primo pctī damnoſitatē. ibi. Aīa q̄ pe. Scd̄o pn̄ie fructuoſitatē. ibi. Si impius. De p̄mo ē notādū. pctm̄ mortale multa dāna infert aīe. Primū eſt ꝙ a deo ſepat iō ꝯpat̃ nubibꝫ: q̃ꝛ ſic̄ nubes ꝑ interpoſitionē ſuip̄ꝰ int̃ ſolē ⁊ aſpectū nr̄m ſepat nos. ſ. a ſole vt ip̄m videre non valeamꝰ. ſic pctm̄ mortale int̃ponit ſe inter deuꝫ et nos iux̄ illud Eſa. lx. Iniq̄tates vr̄e diuiſerūt int̃ vos ⁊ deū vr̄m. ⁊ ſic ſolē iuſticie xp̄m dn̄m videre nō valeamꝰ. Idō pctōr q̄ ſic a deo ſepatus eſt ⁊ ip̄m ꝑdidit cōgrue. pōt dicere illud Amandi in hora. ſa. lib. j. c. iiij. Quis det mihi membranas celi habentes latitudinē attramētūq̄ maris excedens quantitatē. ⁊ calamos tot q̄t arborū folia ee p̄toꝝ gramīa. vt ꝯſtringere poſſem dolorē ſiue damnū qd̄ incurri q̃ꝛ dilectū meuꝫ ꝑdidi: q̃ꝛ naturale eſt q̄n nubes ſe interponit ⁊ claritas ſolis ſe abſcondit. tunc q̄ aľs letus fuit triſtis erit. q̃ꝛ ſicut nubes turbidāt aerem ⁊ inficiūt quē radij ſolares purificant. Quia dic̄ auctor ꝓprie. li. viij. ꝙ ſol eſt purificatiuus aeris a vaporibꝫ infectiuis. ⁊ ꝑ ꝯn̄s aure peſtilentice fugatiuus. Sic etiam hō a deo ꝑ pctm̄ ꝯſciam turbidat. ¶ Scd̄m damnum eſt ꝙ mētē amaricat ꝓpter qd̄ aſſimilat̃ abſinthio. p̄mo q̃ꝛ abſinthiū ſua amaritudine ledit guſtū. ſic pctm̄ ledit guſtū aīe q̄ eſt ſenſualitatis appetitus q̄ ita ex pctō inficit̃. vt ei dulcia ⁊ ſuauia. ſ. ſp̄ūales delicie q̄ de ſe ſunt dulciſſime amare videāt̃ ⁊ aſpere. ꝓpter qd̄ dicit̃ Eſa. j. Ve q̄ dicitis bonū malū: ponētes dulce in amarū. Secūdo q̃ꝛ ſicut abſinthiū amarū reddit lac ⁊ vinū: ⁊ omne dulce cui admixtum fuerit. ſicut patet de apibꝫ q̄ frequent̃ de abſinthio faciunt mel amaꝝ. vt dicit Dyaſcorꝰ. Sic pctōr omnē rē delectabilem cui ſe admiſcet̃ reddit in eandem amaritudinē. ſ. ꝯſcientie mordentis vel pene affligentis. ſicut pꝫ principaliter de peccato luxurie ⁊ voluptate carnis que videtur delectabilis. ſed tamen finalē affert amaritudinē. Iuxta illud ꝓuerb. v. Fauꝰ diſtillās labia meretricis. ⁊ nitidius oleo guttur eius. nouiſſima aūt illius amara quaſi abſinthiū. Et dicit Paſcaſius ꝙ ꝑ meretricem intelligit̃ carnalis voluptas que affert anxietatem vt dixi ſupra infra octa. natiuitatis chriſti. I.

N ¶ Terciū damnū eſt ꝙ mortificat aīam ꝓpter quod aſſimulat̃ primo cuidam ſerpenti qui eſt talis nature ꝙ hoīem in ſomno necāt. ⁊ hō morit̃ in ſomno dormiēdo Sed homini vigilanti nō audet appropinquare. ſic dic̄ Iſid. ethimol. et ponit exēplū de Cleopatra regia ethiopū que cū mori vellet cōſuluit quoſdā qua morte meliꝰ interiret. conſultū fuit ei vt talē ſerpētē dormiēti ſibi apponeret. qd̄ cū feciſſet q̄ſi ſomno ſic morte reſoluta eſt. Moraliter ꝑ ſerpentem intellige pctm̄ mortale. Sed ꝑ ſomnū negligentia deſignat̃. Cū igit̃ hō negligens fuerit circa ſeip̄m ſerpit pctm̄ ī animā eiꝰ. ⁊ ip̄aꝫ inſenſibiliter occidit. qd̄ tn̄ ſollicitis facere nō pōt. Qd̄ ꝓbat Grego. xxvij. moral. exponens illud Iob. Ingrediet̃ beſtia latibulū ſuū cū antro ſuo di. Quis alius noīe beſtie niſi hoſtis antiquus accipit̃. Sed notandum magnopere ꝙ hec beſtia nō ſolū antrū ſuū ingredit̃. ſed etiā in eo morari ꝓhibet̃. Aliq̄n etiaꝫ bonoꝝ mentes ingredit̃ illicitos actus ſuggerens tētatos fatigat rectitudinē ſp̄ūs ad delectationē carnis flectere conat̃. delectationes q̄ꝫ ad cōſenſum ꝑducere nitit̃. Sꝫ tamen reſiſtente ſomno adiutorio ſuo preualere ꝓhibent̃. Aliquando ergo mētes bonoꝝ intrare poteſt ꝑ peccatum. ſed in eis morari nō poteſt. q̃ꝛ cor iuſti huius beſtie antrum nō eſt. Quos enim quaſi ꝓpriū antrum poſſidet. eoꝝ mentes ꝓcul dubio immorans tenet. q̃ꝛ in eis cogitationes ad iniq̄ deſideria et deſideria vſq̄ ad nequiſſima opera ducit. Et īfra dicit. Hec igitur beſtia in antro ſuo morari dicit̃ q̃ꝛ tādiu cogitationes reproboꝝ tenet quouſq̄ etiā eoꝝ vitā iaculo ꝑforat. Ecce qualiter mētes negligentiū cū pctō intrat dyabolus. et iaculo praui opis occidit. Scd̄o peccatū erquo occidit aſſimulat̃ cuidā lactuce ſponte creſcēti q̄ dicit̃ caprina. Dicit eñ Pli. in ſpe. natu. ꝙ ſi in mari ꝓijciat̃ piſces q̄ in vicino ſunt moriunt̃. Per mare intellige cor humanū. iuxta illud Iſa. lvij. Cor impij q̄ſi mare feruens qd̄ quieſcere nō pōt. Sꝫ ꝑ piſces intellige oīa merita ⁊ oēs virtutes q̄ oīs occidūt̃ ſi pctā in eo ꝓijciunt̃. q̃ꝛ pctm̄ mortale oīa merita ſcōꝝ q̄ ſunt ⁊ v̄tutes q̄ ſunt in aīa occidit. iux̄ illō Iac. j. Pctm̄ cū ꝯſūmatū fuerit generet mortē. ſ. aīe. de hoc ēt dic̄ Rich. d̄ ſan. vic. Sicut ꝑ mortē ex timore corpꝰ reſtringit̃ q̄ ſunt ad